

Svatá Hora

2

2022

ročník
MMXXII

Svatohorské legendy II. • František X. Holas • Kázacia

OBSAH

Úvodník

A vše bude jako dřív	3
----------------------	---

Ze Svaté Hory

Svatá Hora v roce 2021	12
Panna Maria může ze Svaté Hory přijít i k vám	15
Opravy na Svaté Hoře	22
Zprávy ze Svaté Hory	22

Z historie

Svatohorské legendy I.	4
Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele V.	18

Spiritualita

Kázání apoštolského nuncia	16
----------------------------	----

Informace

Listárna - P. Maria v USA	26
Zajímavá kniha	27
Exercicie, kalendář akcí	28
Pravidelné bohoslužby, otevírací doba	30

A vše bude jako dřív...

Covid přestal být pro naše životy ohrožujícím tématem. Ano, nabízí se jiní strašáci: zdražování, válka – ale to jsou přece jen „problémy“ alespoň prozatím menšího kalibru. A tak by se nám chtělo říct: „Vše můžeme vrátit do starých kolejí.“ Anebo lkát s plačícími slovy: „Nikdy už nic nebude jako dřív.“ Já, pokud mohu prosit, se přidávám k oběma stranám současně. Že to nelze? Oba pohledy jsou přece pravdivé: Nic v čase se neopakuje jako klonovaná kopie, opakování je vždy provázeno změnou. A naopak: absence opakování by byla jistou cestou do chaosu. Hledání rovnováhy mezi oběma póly pak je jedním z velkých úkolů lidských dní. Ponechat či obměnit?

Stereotyp může vést k postupnému vytrácení se vztahů, ke katastrofě osobního vyhoření či k „pouhému“ pracovnímu pochybení, jehož důsledky však mohou být mnohdy nečekaně dramatické, jak si můžeme povšimnout v článku o svatohorském dějepisci F. X. Holasovi a s osudy jeho rodiny souvisejícím důlním neštěstím. Ostatně i v církvi známe skupiny, které nejen že by rády lpěly na neměnnosti mnohého: navíc by si přály vrátit se ve vývoji zpět. To však (naštěstí) nelze.

Podobně tak přehnané inovování, které zatlačuje kontinuitu, pevný řád vyzkoušeného (nezaměňujme vyzkoušené s dokonalým, neměnným) je cestou do pekel, do nichž lze inovativně dojít již za života pozemského. Tím je možná nejzřetelněji soudobá komerční snaha po zážitkovosti života: zažívat stále nově, netradiční, okouzující, překvapivé. Tato snaha žene k nesmyslné snaze vypadat po třech dětech na dvacet, k workoholismu, abychom zaplatili náročné „nutné“ životní požadavky své i všech členů rodiny. Být „in“ je stále náročnější, změny rychlejší, devalvace „hodnot“ znatelnější. Často tuto tendenci po permanentní rozkoši všeho druhu, které i já mnohdy těžko odolávám, přirovnávám ke snaze nahradit chléb kakaovým dortem s máslovým krémem. Jak dlouho bychom jej vydrželi sníst? A jak dobře by nám chutnal ke špekáčkům s hořčicí?

A tak nám přeji, abychom si udělali volné odpoledne a zašli na dětské hřiště. Takové, kde je ještě ona obyčejná houpačka ve tvaru klády podepřená uprostřed s dvěma sedátky na koncích. Ano, život je sice dar, ale občas vážně také těžká kláda. A na nás je udržet ji v rovnováze. Tak dobře volme, jaké osoby si posadíme na druhou stranu houpačky. A nezapomeňme navázat spolupráci, protože takovému rovnováhy dosáhneme jen týmovou prací.

Pavel Šmolík

Fotografie
na titulní straně časopisu:
Svatohorské schody
za Noci kostelů

Časopis **Svatá Hora** • MMXXII. ročník

Výstavní prostory v přízemí barokní rezidenta

Svatohorské legendy II.

Jak to bylo s korunovací, pancířem a „upíří“ kněžnou Eleonorou Amálií ze Schwarzenbergu

V červnu slavíme 290. výročí slavné Korunovace svatohorské sošky Panny Marie v roce 1732. Teologickým základem tohoto barokního obřadu byla oslava Panny Marie na nebesích, kde byla korunována. Právě Panně Marii Nanebevzaté byl svatohorský kostel v roce 1673 zasvěcen.

Pancíř pro nebeskou královnu

První korunka s perlami nebo drahokamy byla posazena na hlavu Madony Svatohorské jako nebeské královny už v roce 1650. O dva roky později dostala soška první pár stříbrných a pozlacených korunek pro Marii i jezulátko. Do roku 1670 jí různí dárci věnovali ještě jedenáctery.

Pro větší ozdobu a slávu Madony Svatohorské byl z Menšího Města pražského povolán roku 1723 na Svatou Horu pražský zlatník Ferdinand Schachtl. Jezuité u něj pro milostnou sošku objednali stříbrný trůn s krásnými tepanými ozdobami a pancíř z ryzího zlata zdobený perlami a drahokamy. Na jejich výrobu zlatník dostal deset zlatých řetězů a veškeré dukáty ze svatohorského chrámového pokladu a od města Plzně 18 zlatých rýnských. Pancíř zhotovil během čtyř měsíců a 27. října 1723 jej se svým tovaryšem přinesl na Svatou Horu, aby vyzkoušel, zda milostné sošce dobře sedí. Následující den obdržel velký počet drahokamů a perel k jeho výzdobě a vrátil se do Prahy, aby své dílo dokončil. Na Svatou Horu jej hotový přinesl 24. června 1724.

Jezuité však nebyli spokojeni s nečekaně vysokou částkou, kterou požadoval za práci a o jejíž výši svatohorská diária mlčí. Účet vyrovnali teprve po dlouhém vyjednávání. Při slavnostech pak bývala soška oděna do textilní sukničky či - jak říkáme nyní - do šatiček a do svrchního kovového pancíře, který býval znakem urozených lidí. Hotový pancíř je vysoký 43 cm, na špičatých vyšších okrajích měří 44,5 cm.

Tehdy panující císař Karel VI. usiloval o podřízení katolické církve státnímu dozoru, ale podporoval pořádání náboženských slavností, které měly odrážet společenskou realitu včetně její hierarchie, v níž Bůh i jeho matka stojí výš než všichni císařové a králové tohoto světa, a tak vytvořit iluzi harmonie pozemského a nebeského světa.

Nové korunky jako symbol

Tři roky před plánovanou slavnostní Korunovací sestavil svatohorský superior Prokop Příhoda z pověření provinciála Jana Seidela seznam prokázaných zázraků a důkazů věhlasu Madony Svatohorské a starobylosti úcty k jejímu obrazu (sošce), který jezuité zaslali k ověření nejprve arcibiskupské konzistoři do Prahy a následně k nejvyššímu stolci do Říma.

Po schválení papežem Klementem XII. byl 30. prosince 1731 vydán korunovační dekret a hned potom jezuité zadali Ferdinandu Schachtlovi zhotovení nových barokních korunek podle typu osobní císařské koruny Rudolfa II. jako symbolu nejvyšší důstojnosti, moci a slávy. Na kartuši korunky Panny Marie byl vyryt papežský znak a rytý nápis: CORONATA ANNO 1732 22 JUNI. Korunovační skvosty velice ztenčily chrámový poklad, ale jak podotkl jezuitský dějepisec Svaté Hory Ignác Popp, ubylo-li na váze zlata, přibýlo zase na

umělecké práci, která má v očích znalce velkou cenu. Osmidenní červnová slavnost Korunovace se v Příbrami a na Svaté Hoře připravovala od dubna 1732 a bylo na ni pozváno mnoho hostů.

Největší drahokam má vznešený původ

Koncem května se císař Karel VI. vydal po svém pobytu v západočeských lázních přes hlavní město do Českého Krumlova, centra panství Adama Františka knížete ze Schwarzenbergu, který byl jedním z jeho nejbližších dvořanů a nejvyšším podkoním a císaře doprovázel. Cestou se celý dvůr rozhodl zastavit v Brandýse nad Labem a užít si lov jelenů.

Při nadhánce 10. června 1732 však došlo k závažné chybě při rozestavení střelců, kteří se postavili přímo proti sobě.

Když krátkozraký císař Karel VI. vystřelil na pohybující se objekt, protože se domníval, že je to běžící jelen, zasáhl knížete Adama Františka do břicha. Kníže utrpěl vážná vnitřní zranění a byl převezen na brandýský zámek. Císař Karel VI. odjel na Pražský hrad, kde se uzavřel do svého apartmá a do svého deníku si zapsal: „Na Brandýse, dobrý Bože, navštívil jsi mě a srazil na kolena. Zcela na začátku nešťastná střela na jelena. F. ze Schwarzerberka, nejvyšší štolba, trefen nebezpečně do spodní části trupu. Já hned domů zcela bez sebe...málo jsem spal.“

Kníže Adam František na zámku v Brandýse v přítomnosti svého komorníka a několika služebných následujícího dne zemřel. Na smrtelné posteli řekl: „Řekněte císaři, že před ním padám na kolena a prosím ho, aby se ujal mé ženy, dítěte, lidí i poddaných a neopouštěl je. Je to už rozhodnutí nebes, že jsem byl Jeho Výsosti střelen. Po mém příchodu do nebe budu prosit Boha, aby se mu dostalo nástupce a dlouhé vlády. Ať císař nemá tento můj osud Čechům za zlé.“

Adam František (*1680) byl druhorozeným synem knížete Ferdinanda Viléma Eusebia ze Schwarzenbergu a jeho manželky Marie Anny ze Sulzu. Adamův děd, kníže Jan Adolf I., koupil panství Třeboň a Hluboká, a tak položil základy schwarzenberského panství v jižních Čechách. Když prvorozený Ferdinandův syn Adolf Ludvík zemřel, stal se Adam František jediným budoucím dědicem rodového panství.

V devíti letech byl poslán na vychování a studia do Prahy, pak absolvoval tradiční kavalírskou cestu po Evropě. Roku 1694 se stal komořím římské-

Císař Karel VI
ze svatohorských sbírek

ho císaře, českého a uherského krále Josefa I., v roce 1700 byl jmenován říšským dvorním radou. Po smrti Josefa I. v roce 1711 se stal nejvyšším dvorním maršálkem jeho bratra a nástupce Karla VI. (1685–1740), který jej u příležitosti své korunovace ve Frankfurtu 29. března 1712 vyznamenal za vynikající služby Řádem zlatého rouna. V roce 1713 byl Adam František jmenován tajným radou a v roce 1722 nejvyšším podkoním. Kromě budování dvorské kariéry se věnoval rozvoji svého panství, podporoval především lesnictví a dolování stříbra.

Maximilian Hannel - Eleonora Amálie ze Schwarzenbergu se synem

Dne 6. prosince 1701 se po zahlázení jedné bouřlivé milostné aféry oženil s devatenáctiletou princeznou Eleonorou Amálií Magdalenou z Lobkowicz, kterou mu za manželku vybral jeho otec. V prosinci 1706 se jim narodila dcera Marie Anna, očekávaný mužský potomek a dědic však nepřicházel. V roce 1710 byla Eleonora Amálie obviněna z údajné nevěry a došlo k roztržce, po níž začala doprovázet na cestách svého otce. Je otázkou, zda jednou z jejich příčin nebylo to, že otec nevyplatil Adamu Františkovi podstatnou část jejího věna a Eleonora byla zvyklá žít velmi nákladným životem a na dluh. V létě 1711 poslal Adam František manželku do zámku v odlehlých Chřešťovicích. V říjnu toho roku jí povolil stěhování na zámek v Hluboké nad Vltavou, kde ji čas od času navštěvoval, ale zakázal jí návrat do

společnosti a přiděloval jí omezené prostředky. Eleonořin bratr Filip Hyacint totiž po otcově smrti nadále odmítal vyplatit Eleonoře zbytek věna.

I bez něj se ale v době vlády Adama Františka rodové schwarzenberské panství nečekaně rozšířilo, když v roce 1719 zdědil po své tetě, vévodkyni Marii Arnoštce z Eggenbergu rozené ze Schwarzenbergu krumlovské panství a palác v Praze. V únoru 1721 se Eleonora Amálie soudní cestou domohla na bratrovi vyrovnání svého věna, o měsíc později se konala svatba jejich jediné dcery, které se oba zúčastnili. Pak se občas vídali a na jaře 1722 kníže manželce dovolil, aby s ním sdílela rezidenci v Českém Krumlově a vídeňský palác. Dne 15. prosince 1722 se jim narodil vytožený dědic Josef Adam Jan Nepomuk.

Rodová schwarzenberská tradice hlásá, že v roce 1721 se kníže Adam František náhodou setkal se svou odloučenou manželkou Eleonorou v chrámu sv. Víta v Praze před hrobem Jana Nepomuckého, kde se smířili, a že syn se jim narodil do roka od tohoto setkání. Když chlapec v roce 1729 onemocněl pravými neštovicemi a vypadalo to, že zemře, modlila se jeho matka za jeho záchranu právě k němu, a synek se uzdravil.

Od těch časů je proto sv. Jan Nepomucký, o jehož svatořečení (1729) se přičinil právě šťastný otec kníže Adam František ze Schwarzenbergu, uctíván schwarzenberským rodem jako jeho patron a zachránce před vymřením.

Nevíme, zda měl kníže Adam František a císař Karel VI. v úmyslu zúčastnit se osmidenní svatohorské slavnosti Korunovace, která vyvrcholila 22. června 1732 (třetí neděle po sv. Duchu) a zároveň završovala proces svatořečení sv. Jana Nepomuckého. Jisté je, že císař Karel VI. na Svatou Horu po nešťastné smrti svého přítele nepřijel.

Kníže Adam František byl uložen k poslednímu odpočinku v hrobce ve Vídni, ale jeho vnitřnosti byly pohřbeny v Třeboni a jeho srdce v tzv. Srdeční hrobce v kostele svatého Víta v Českém Krumlově. Jeho dědici Josefu I. Adamovi bylo tehdy necelých deset let, a tak se regentství nad panstvím ujala jeho ovdovělá a již churavějící matka Eleonora Amálie.

Ta darovala roku 1733 ke hrobu sv. Jana Nepomuckého ornát ze stříbrem vyšíváného červeného aksamitu se stříbrnými třísněmi, zhotovený z oděvu, který na sobě měl její manžel v okamžiku, kdy ho císař smrtelně postřelil.

V roce 1734 věnovala Panně Marii Svatohorské velký smaragd, který byl připevněn do hořejší části pancíře ve zlatém srdci. Kolem něj zlatník vyryl jméno jeho dárkyně: „ELEON. S.R.I. PRINC. VIDVA DE SCHWARTZENBERG. 1734.“, to je v překladu „Eleonora, svaté říše římské kněžna, vdova ze Schwarzenbergu 1734“.

Zbožné nadace byly samozřejmou součástí života tehdejší vysoké aristokracie, stejně jako lov a střídání pobytu na rodinných sídlech. Eleonora Amálie žila na českokrumlovském zámku a ve Vídni, kde studoval její syn. Vzhledem ke svým chorobám se opakovaně léčila v Karlových Varech, ale v květnu 1741 ve Vídni zemřela zřejmě na rakovinu. I tak se dožila na tehdejší dobu požehnaného věku 59 let. Byla pohřbena v českokrumlovském kostele sv. Víta pod kaplí sv. Jana Nepomuckého.

Ublížit lze snadno, náprava je obtížná

V posledních letech se ve sdělovacích prostředcích hojně objevuje pomluva, kterou šíří jeden vídeňský profesor mediálních věd, že Eleonora Amálie byla „upíří“ kněžnou. Jak už to tak bývá, jeho stupidní teorii se dostává značné pozornosti. Je opovrženímhodné škodit z touhy po senzaci na základě nepodložené pověsti, že kněžna na Krumlově chovala vlky a pila jejich mléko. Považovat za jasný důkaz jejího upírství to, že si výslovně přála pohřeb do

prostého hrobu s nápisem „Zde leží ubohá hříšnice Eleonora. Modlete se za ni.“, svědčí o zásadní neznalosti barokních zvyklostí, kdy se takto nechali pohřbívat mnozí aristokraté a zvláště aristokratky na důkaz své pokory a zbožnosti. Vyobrazení lebky se zkříženými hnáty hlavně na rakvi bylo také celkem běžné, podobné symboly se našly třeba na rakvích významných měšťanů královského horního města Příbrami v kryptě kostela sv. Jakuba.

Eleonořin smaragd stále září

Mnohem užitečnější je vzpomínat na kněžnu Eleonoru Amálii jako na ženu pohnutého osudu, která po sobě na Svaté Hoře zanechala trvalou památku. Nad jejím smaragdem ve zlatém srdci je nyní na pancíři zdobeném stylizovanými rostlinnými motivy z levé a pravé strany vidět ještě monogram „MA“ (Maria).

V letech 1770 a 1886 byl poškozený pancíř opravován, uvolněné drahokamy a perly byly upevněny. V roce 1911 příbramský historik Ladislav Malý zaznamenal, že „v den slavnosti Korunovace je soška Panny Marie oblékána ve zvláštní kovové pouzdro (pancíř) zdobený perlami, emailovými šperky, zlatým srdcem se smaragdem a 33 démanty. Na korunkách a pancíři je celkem 2518 drahokamů a perel.“ Pokud je mi známo, naposledy byl pancíř použit při Korunovaci 1948.

V říjnu 1961 byl pancíř ze Svaté Hory po razii komunistických bezpečnostních orgánů odvezen. Z Uměleckoprůmyslového muzea v Praze byl kongregaci redemptoristů na Svatou Horu vrácen po Sametové revoluci. Některé vzácné kameny a perly se během let ztratily, Eleonořin smaragd na něm září dál.

PhDr. Věra Smolová

*Kožená, zlatem zdobená schrána,
v níž je pancíř uchováván*

František Holas

jedna z 319 obětí
tragického požaru na dole Marie

Aspoň některým lidem zajímavajícím se o regionální historii se při vyslovení tohoto jména jistě vybaví úctyhodná, téměř 800 stran čítající kniha Dějiny poutního místa mariánského Svaté Hory u Příbramě, vydaná v roce 1929. Autor knihy František (Xaver) Holas se narodil jako syn horníka téhož jména. Jeho otec byl čtvrtou nejstarší obětí tohoto neštěstí z 31. května 1892. V roce katastrofy mu bylo 58 let.

Otec se narodil v Nestrašovicích

František Holas starší se narodil 29. listopadu 1833 v Nestrašovicích u Březnice, č. 26. Jeho otec Václav byl chudým domkářem, a tak syn jako mnozí další ze širokého kraje našel obživu v rozvíjejících se příbramských dolech. V Příbrami se přihlásil k pobytu 25. prosince 1865 a s manželkou Magdalenou, dcerou horníka Jana Kadlece z Oseče, tu vystřídali několik podnájmů. Dne 7. dubna 1866 se jim v Příbrami narodil syn Rudolf. Za kmotru mu šla Jindřiška Petersonová, dcera příbramského knihkupce Eugena Petersona.

Březohorský důl Marie
v roce 1898

V letošním roce
uplynulo právě 130 let
od březohorského požáru

Magdalena Holasová po několika letech zemřela, a tak se František Holas 31. ledna 1871 v Těnovicích oženil s Marií Chalupnou. Bydleli opět v Příbrami. Ve Střelecké ulici č. 603 (čp. 68/II) se těmto postarším novomanželům narodil 9. února 1872 syn František Václav a 8. října 1873 tam přišla na svět dcera Florentina. Je velmi zajímavé a neobvyklé, že kromě horníka Václava Hyspeckého jim oběma byla za kmotru Florentine, další dcera knihkupce Eugena Petersona. Lze se jen domýšlet, jaké vztahy obě rodiny spojovaly. Nabízí se například možnost, že otec Holas byl vášnivý čtenář, ale je to jen hypotéza.

Syn havíře

Syn František Václav se dobře učil, a tak od podzimu 1884 začal navštěvovat C. k. státní reálné a vyšší gymnasium v Příbrami. Nebylo běžné, že by syn horníka došel až k maturitě, protože pro jeho rodinu to byla velká oběť, i když existovalo stipendium pro nadané studenty. Pokud už šli horničtí synkové na gymnázium, navštěvovali jen nižší třídy a pak z existenčních důvodů přestoupili na učitelský ústav nebo odešli do praxe.

František Holas mladší však vydržel až do maturitního ročníku, v němž se na zkoušku dospělosti chystalo 35 mládenců - dívky ještě veřejně studovat nesměly. Všichni maturanti plánovali vysokoškolská studia: 16 studentů z ročníku včetně Františka Holase chtělo pokračovat na bohosloví, jeden se chystal k c. k. námořnictvu, jeden na lesnictví, jeden na filozofii a ostatní na medicínu nebo na práva.

Otec zahynul těsně před jeho maturitou

Ve školním roce 1891/1892 byly maturitní zkoušky stanoveny na 18. až 22. červenec 1892. Maturita byla tehdy nesmírně náročná zkouška, na kterou bylo nutné se pilně učit. Když se František Holas mladší na maturitu připravoval, vypukl na dole Marie požár. Františkovův otec, přední lamač, který již mohl vyhlížet penzi, byl právě na šichtě na V. obzoru a udusil se. Jeho tělo bylo vyvezeno 2. června 1892 dolem Františka Josefa. Byl pohřben 3. června 1892 v sedm hodin večer do společného hrobu na příbramském hřbitově.

Cesta kněze

Jeho syn František ve druhé polovině července 1892 složil maturitní zkoušku z latiny, řečtiny, češtiny, matematiky, přírodopisu a propedeutiky (úvodu do filosofie) s vyznamenáním. Pak studoval teologii a na kněze byl vysvěcen 25. července 1896. Stal se arcibiskupským notářem a téměř 30 let pracoval jako katecheta obecných a měšťanských škol v Kolíně.

František X. Holas, autor knihy
„Dějiny poutního místa mariánského
Svaté Hory u Příbramě“

Na svůj příbramský domov nezapomněl. Posledních šest let života se věnoval sepisování historie Svaté Hory – byl oblátem Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele a s redemptoristy sdílel jejich spiritualitu. Po odchodu do výslužby, rok před svou smrtí, se přestěhoval do Příbrami. Pečlivě prostudoval svato-horský archiv, příbramský městský archiv a mnoho dalších pramenů. Před dokončením svého obrovského díla však 13. června 1929 zemřel na Svaté Hoře, odkud mu byl vypraven slavný pohřeb až do Kolína.

Dílo o Svaté Hoře bylo vydáno z jeho pozůstalosti. Redaktoři nebyli schopni do knihy zařadit všechny odkazy na prameny, a tak je v současnosti hledání těchto zdrojů velmi obtížné. Přesto je toto dílo dosud nepřekonané a je mu třeba odpustit i to, že z Bohuslava Balbína přebírá historicky nesprávnou a nepodloženou pověst o založení Svaté Hory rytířem Malovcem.

Letošní dvě výročí

Letos v únoru uplynulo od narození spisovatele Františka Xavera Holase 150 let. Nebýt toho, že v souvislosti se současnými vzpomínkovými akcemi k 130. výročí březohorské katastrofy bylo třeba opět prostudovat seznam obětí a jejich rodin, výročí Františka X. Holase mladšího by nejspíš pominulo bez povšimnutí.

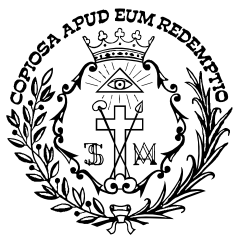

*Rozsáhlý text o katastrofě
byl otištěn v časopise
„Zlatá Praha“,
z článku pochází i tato ilustrace
Viktora Olivy, redaktora
výtvarné části časopisu*

Tak už to v životě chodí: chudého otce pohřbili do společného hrobu v narychlo stlučené rakvi, poslední cesta jeho váženého syna proběhla v důstojné schránce a v honosném pohřebním voze, mizí však památka obou. Vzpomínku si jistě zaslouží otec i syn.

PhDr. Věra Smolová

lamač • Fous Josef, mladolamač • Haderer Václav, mladolamač • Harant Karel, lamač • Hasenöhrl Vojtěch, lamač • Hasík Josef, lamač • Hendl Vilém, lamač • Hlinka Václav, lamač • Holas Josef, lamač • Horálek Jan, lamač • Hrdin Josef, lamač • Hrubec Ignác, lamač • Huml František, zasazovač • Chalupský Emanuel, lamač • Chvála Antonín, lamač • Chyba Václav, lamač • Jech Ignác, lamač • Jech Jan, lamač • Ježek Jan, zasazovač • Jungbauer Alois, lamač • Kolář Josef, lamač • Kokstein Matěj, lamač • Kokstein Václav, lamač • Kott Václav, mladolamač • Kozel Václav, lamač • Lála František, lamač • Lexa František, běhač • Luft Prokop, lamač • Lukeš Alois, mladolamač • Lukeš František, dozorce • Míka Augustin, lamač • Nedbal Antonín, lamač • Nekolný František, lamač • Němec Josef, lamač • Němeček Jan, přední lamač • Pečený František, lamač • Pečený Josef, lamač • Petera Jan, přední lamač • Petrůň Josef, lamač • Petrášek Karel, lamač • Pospíchal Augustin, lamač • Příbýl Jan, lamač • Oberländer František, mladolamač • Rozmeizl František, lamač • Slabyhoudek Josef, lamač • Slabyhoudek Prokop, lamač • Sladovník Jan, kočí • Skuhrovec Antonín, lamač • Stoklasa Jan, lamač • Synek Jan, lamač • Šerber Antonín, přední lamač • Šilha Martin, lamač • Šilhan Václav, lamač • Špička Rudolf, lamač • Štěpán František, lamač • Štěpán Matěj, přední lamač • Telenský Václav, zasazovač • Trčka Josef, lamač • Vaněčka František, lamač • Veiner Jan, kočí • Vintiška Václav, lamač • Vítek Václav, lamač • Vojtěch Emanuel, lamač • Zíma Antonín, lamač • Žlutický Augustin, důlní tesař • Bašta František, lamač • Berr Augustin, lamač • Brož Emanuel, lamač • Brožík František, lamač • Černý František, lamač • Dupáč Jan, lamač • Furch František, lamač • Gajer Jan, lamač • Gröger Antonín, lamač • Habada Václav, přední lamač • Havelka František, zasazovač • Havelka Josef, lamač • Havránek Josef, lamač • Hnuta Karel, lamač • Holas František, přední lamač • Hrubý Alois, přední lamač • Hubený Josef, lamač • Jaroš Josef, lamač • Jech Prokop, lamač • Kalík Jakub, lamač • Káš Dominik, lamač • Káš Jan, lamač • Kindl Ferdinand, lamač • Kliment Antonín, mladolamač • Kmínek Alois, lamač • Kopal František, lamač • Korejs Alois, běhač • Krotký Václav, lamač • Kučeš Antonín, mladolamač • Kugler Ignác, přední lamač • Kulovaný Jan, lamač • Lexa Matěj, lamač • Lexa Vojtěch, lamač • Macan Jan, lamač • Majer Josef, lamač • Matějka Josef, mladolamač • Melichar František, lamač • Melichar Václav, lamač • Nádharný Jan, lamač • Nekolný Jan, lamač • Pech Josef, lamač • Pešek Antonín, důlní • Pfeiffer Josef, mladolamač • Popelka Václav, mladolamač • Preisner Josef, lamač • Procházka Josef, lamač • Průša Václav, lamač • Renner Jan, lamač • Sadil Emanuel, lamač • Sacher František, lamač • Schöffel Václav, cizí • Soukup Jan, lamač • Suchopár Jan, lamač • Štefan Jan, lamač • Štrunc Alexandr, lamač • Troják Václav, lamač • Veselý Václav, lamač • Vimmer Josef, lamač • Vitiš Prokop, lamač • Vokurka Tomáš, lamač • Vondruška Josef, důlní tesař • Valta Jan, lamač • Kľofát František, lamač • Kľofát Václav, lamač • Říha František, lamač • Říha Václav, lamač • Havránek Petr, lamač • Kosán Jakub, lamač • Šoun Václav, lamač • Farář Antonín, běhač • Krákora Josef, zasazovač • Provazník Václav, lamač • Vašek František, lamač • Vávra Havel, zasazovač • Zemek Jan, lamač • Vondrášek Matěj, lamač • Drmla Jan, lamač • Bartůňek Augustin, lamač • Červenka Josef, lamač • Květoň František, lamač • Mühlfeld Jan, lamač • Tomášek Jan, lamač • Vávra Alois, lamač • Krajčí Josef, mladolamač • Pilous Augustin, lamač • Sláma František, zasazovač • Vojtěch František, zasazovač • Jech Václav, lamač • Provazník Antonín, mladolamač • Vimmer Josef, lamač • Felsenberg Josef, lamač • Káš Josef, dozorce • Lukeš Jan, lamač • Lukeš Josef, lamač • Skala František, běhač • Havelka František, lamač • Synek Jan, lamač • Kalát Bohumil, mladolamač • Kolář František, lamač • Kubát Filip, lamač • Milec Filip, lamač • Gajer Jan, zedník • Havelka František, lamač • Křivánek Josef, lamač • Žáček František, běhač • Burian Antonín, lamač • Formánek Josef, běhač • Hošek Matěj, lamač • Sladký Václav, běhač • Haderer František, lamač • Beran František, lamač • Petýrek Prokop, lamač • Plzák František, lamač • Soukup František, lamač • Srch Josef, lamač • Vojtěch, lamač • Sirotek Petr, lamač • Neuberg Karel, lamač • Květoň Václav, lamač • Novotný Josef, lamač • Teplý Jan ml., lamač • Kopicčka Josef, kočí • Soukup František, lamač • Dušek Václav, lamač • Mach Josef, mladolamač • Pečený Tomáš, běhač • Benda Josef, lamač • Bouška Josef, lamač • Hrbek Matěj, kočí • Mareš Kašpar, lamač • Vintiška František, mladolamač • Vopěnka Václav, lamač • Jarolímek Tomáš, lamač • Kostka Josef, lamač • Maršík Josef, lamač • Machuta Antonín, lamač • Korecký Jan, běhač • Karas František, lamač • Karas František, mladolamač • Kottner Josef, zasazovač • Vošmik Prokop, lamač • Žázvůrek František, mladolamač • Stračánek Antonín, lamač • Stračánek Emanuel, lamač • Sračánek Ferdinand, lamač • Černý Matěj, lamač • Jaroch Václav, lamač • Kratochvíl Jan, lamač • Plavec Josef, lamač • Kříž Josef, lamač • Škola Emanuel, lamač • Havelka Antonín, lamač • Havelka František ml., lamač • Květoň Eduard, zasazovač • Rada Josef, lamač • Nachtmann Augustin, lamač • Stoček František, lamač • Škola Josef, lamač • Liška František, lamač • Vítek Jan, běhač • Beran Josef, běhač • Baier Jan, přední lamač • Bálek Václav, běhač • Beran František, přední lamač • Bláha Josef, přední lamač • Bulina Václav, přední lamač • Cibulka Leopold, lamač • František, lamač • Froněk Karel, lamač • Hertl František, lamač • Hrubý Petr, kočí • Huml Josef, lamač • Kaluž Josef, lamač • Kopp Adolf, lamač • Kotner Jan, běhač • Krotký Karel, lamač • Kubát Jan, lamač • Kuchař Alois, lamač • Kuchař Alois, lamač • Muzikář Josef, lamač • Pacholík Josef, lamač • Pacholík Vojtěch, lamač • Pos Jan, lamač • Rotecký Josef, lamač • Schöffel Adolf, důlní tesař • Sklenář Josef, lamač • Svatopolský Vojtěch, lamač • Sýkora František, lamač • Šerber Ignác, lamač • Šmejkal František ml., lamač • Verner Antonín, lamač • Veselý Alois, lamač • Vlk Adolf, lamač • Vrbka Jan, lamač • Zdražil Tomáš, lamač • Drábek Matěj, lamač • Pour Jan, zasazovač • Řezáč Čeněk, zasazovač • Cyprín Jan, lamač • Chalupský František, lamač • Petrůň František, lamač • Petrůň Václav, lamač • Sláma Petr, zasazovač • Štěpán Matěj, lamač • Buchal Matěj, lamač • Burian Josef, lamač • Dudáček Josef, lamač • Fencel Jan, lamač • Huml Antonín, lamač • Ježek Augustin, lamač • Malý Emanuel, lamač • Mařík Jan, lamač • Pečený Josef, lamač • Ránek Josef, lamač • Svoboda Emanuel, lamač • Svoboda František, lamač • Zemek Josef, lamač • Dür Antonín, mladolamač • Chmelík Josef, lamač • Ježek Josef, běhač • Ježek Matěj, lamač • Ježek Václav, lamač • Kokstein František, lamač • Kolář Josef, lamač • Kolář Martin, lamač • Nešvera Václav, běhač • Placatka Václav, lamač • Pilousek František, lamač • Pospišil Josef, lamač

Congregatio Sanctissimi Redemptoris

Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele

Část VI.

V šestém dílu seriálu o kongregaci redemptoristů se budeme věnovat časovému úseku od nechvalně proslulých 50. let do současnosti

Osm dní po skončení monstrprocesu s řeholníky - v noci ze 13. na 14. dubna 1950 - se uskutečnila první etapa akce „K“. Zárok proti řeholníkům probíhal na všech místech republiky podobným způsobem: Kolem půlnoci obsadili ozbrojení příslušníci SNB, StB a oddílů Lidových milicí budovy kláštera, probudili spící řeholníky a přinutili je sbalit si nejnnutnější věci. Bylo jim oznámeno, že jejich budovu zabírá stát, a jejich centralizace byla zdůvodňována jako obava o jejich životy před „hněvem pracujícího lidu“. Během noci byli členové sedmi nejpočetnějších řádů z jednotlivých klášterů v republice převezeni autobusy a nákladními auty s ozbrojeným doprovodem do centralizačních klášterů. Páter Václav Holakovský ve svých vzpomínkách uvádí: „*Té noci jsme byli všichni lektori a bohoslovci v Obořišti, po osobní prohlídce, za asistence ozbrojené policie zavlečení do autobusu a vezeni do neznáma. Mysleli jsme snad do Ruska, nebo že nás někde postřílejí. Ta nejistota nebyla o moc lehčí než jistota. Všichni naši členové včetně provinciála byli takto svezeni do našeho kláštera v Králíkách, kde jsme byli jako v internačním táboře drzeni.*“ Druhá etapa akce „K“, týkající se zbylých osmnácti řeholí, proběhla ve dnech 27.–28. dubna 1950. V celém Československu se akce „K“ dotkla 2376 řeholníků, 12201 bylo soustředováno a 175 internováno. Likvidace zasáhla 219 řeholních domů.

Protizákonné omezování osobní svobody řeholníků se uskutečnilo v kláštorech s nízkou mírou osídlení ve snaze o co největší izolaci řeholníků od okolního prostředí. K tomuto účelu byly vybrány kláštery v Oseku, Bohosudově, Hejnicích, Broumově a Králíkách. V průběhu července roku 1950 byl zřízen centralizační tábor v České Kamenici, kde byli umístěni mladší řeholníci, u nichž komunistický režim spatřoval naději na převýchovu. Specifické postavení měl tábor zřízený v Želivě, ve kterém byl aplikován nejprísnejší režim, a jako takový byl určen pro představené řeholních řádů a řeholníky, kteří byli považováni za zvlášť nebezpečné. Denní režim v internačních táborech byl pevně stanoven rozhodnutím ministra vnitra, lze konstatovat, že se podobal vězeňskému režimu s výkonem fyzicky náročné práce. Takto stanoveným denním režimem měl být znemožněn nebo omezen duchovní život řeholníků, který byl omezen na možnost ranní modlitby, v sobotu na možnost svátosti smíření a nedělní účasti na mši svaté. Toto omezení duchovního života a povinná účast na politických školeních měly sloužit k převýchově

řeholníků v duchu komunistické ideologie. Tyto snahy se však ve většině případů ukázaly jako kontraproduktivní, neboť u řeholníků docházelo v důsledku perzekucí k osobnímu posílení a v důsledku centralizace ke sblížení a vzájemnému obohacení různých řeholních spiritualit.

Bez obvinění a řádného soudu, bez možnosti obhajoby se do centralizačních a internačních klášterů dostali nevinní lidé na základě administrativního rozhodnutí. O poměrech v internačním táboře například svědčí zadržená korespondence našeho otce Jaroslava Adámka uvězněného v klášteře Želiv: „*Místo, kde jsem, je koncentrák, kde se vládne gestapáckou surovostí. Vše si jednou povíme a veřejnost bude otvírat oči, co všechno dovedli dělat Češi Čechům. Nikdo nám neřekl, jaká je naše vina. Nikdo nám nic nedokázal, ale přece se s námi jedná jako s nejhoršími zločinci.*“ Protože prostory v Králíkách nebyly dostatečné pro tolik řeholníků, část redemptoristů byla koncem dubna převezena do Oseka, Želiva a Moravce. V září roku 1950 nastoupili všichni řeholníci, kteří neabsolvovali vojenskou službu, k jednotkám pomocných technických praporů (PTP). Byly to neozbrojené útvary komunistické armády, přičemž se jednalo o tábory nucených prací v těžkém průmyslu, dolech a na stavbách. K takovému praporu nastoupili též naši bohoslovci Karel Bříza a Břetislav Vaněk, kteří svá studia dokončili tajně během stavebních prací na středním Slovensku. O jejich tajném vysvěcení v září 1951 se nesměl nikdo dozvědět.

Většina centralizačních táborů byla zrušena v průběhu let 1950–1952, pouze internační tábor v Želivě svou existenci ukončil až v únoru 1956. Posledním táborem, který byl zlikvidován v prosinci roku 1960, byl tábor v Králíkách.

Po propuštění z centralizačních a internačních táborů a z PTP byli redemptoristé dále sledováni StB. Státní bezpečnost dospěla k přesvědčení, že redemptoristé v Československu vytvořili organizovanou síť složenou z několika center. Tak byla zahájena celostátní akce proti redemptoristům s krycím názvem „REDE“, ale též byl používán název „REDIS“. Jako první byl v Brně zatčen dvěma příslušníky na svém pracovišti Jan Zemánek. „*Sbalili mě a okamžitě odvezli do mého bytu, kde provedli několikahodinovou prohlídku. Důkladně probírali knihy a korespondenci, sebrali všechny dopisy a pozdravy od známých. Zatkli mě jako prvního, v dalších dnech pak posbírali ostatní spolubratry v Brně*

P. Břetislav Vaněk, CSsR

a následovalo zatýkáni i v ostatních městech. “ Vyšetřování redemptoristů probíhalo v krajích Ostrava, Brno, České Budějovice, v Praze a pochopitelně i na Slovensku. Ukončení vyšetřování ze strany Státní bezpečnosti neznamenal ukončení akce „REDE“. Další fází bylo podání obžaloby a soudní proces. Otec Daniel Atanáz Mandzák, CSsR, uvádí ve své studii: „Z doposud shromážděného materiálu vyplývá, že v rámci akce „REDE“ bylo v Československu v letech 1961–1963 odsouzených 50 redemptoristů na 260 let vězení. Většina odsouzených si ho neodpykala v plnosti, protože se na ně vztahovala amnestie prezidenta republiky z 9. května 1962. Ani toto pronásledování redemptoristy nezničilo. Někteří sice měli obavy z opětovného vyšetřování a věznění, ale většina se po návratu z vězení opět, podle možnosti a schopností, zapojila do apoštolátu. “

Redemptorista P. Václav Holakovský k tomuto období ve svých vzpomínkách napsal: „Po tomto dvojím úderu se už prakticky život Pražské provincie nezformoval. Rozptýlení redemptoristů bylo úplné. Jednotlivci pracovali individuálně. Po věznění a po roce 1968 se skoro všichni naši kněží dostali na fary, zvláště na žádost církevních autorit. Provinciál P. Jan Jaroš vyhověl otci kardinálovi Trochtovi, aby naši kněží přijali fary, a to většinou v krajích duchovně skoro úplně odumřelých. Domníval se, že bude možné získávat tajně dorost, když se teologie vyučovala v jediném semináři. Jiné kongregace této možnosti využily. Z našich se několik málo bohoslovců dostalo, a tak se stalo, že jsme neměli za tu dobu dorost žádný. Ve více provinciích byla situace o mnoho lepší. Bude to zázrak Boží moci, zda se ještě provincie vzpamatuje. Ale jsem svědek, že podobné zázraky se u nás dějí. “

P. František Hurina

V době politického převratu roku 1989 tzv. sametové revoluce i léta předtím byl provinciálem Pražské provincie P. František Hurina. Po pádu komunismu se spolubratři, žijící na farách nebo v dělnických povoláních, opět shromáždili a obnovili společný řeholní život na Svaté Hoře, na Hoře Matky Boží v Králíkách a na Moravě ve Frýdku a Tasovicích. Ve svatohorské kronice je zaznamenáno, že převzetí Svaté Hory proběhlo v sobotu 24. března 1990. Byla to první veřejná akce členů Pražské provincie. Převzetí vyjednal světitel pražský biskup P. Antonín Liška, CSsR, s kardinálem Františkem Tomáškem. Převzetí se uskutečnilo za přítomnosti o. biskupa Antonína Lišky, provinciála P. Františka Huriny a několika spolubratří. Novým správcem Svaté Hory a zároveň rektorem komunity na Svaté Hoře se stal P. Josef Břicháček. Předávajícím měl být P. Zdeněk Adler, který byl duchovním správcem baziliky od roku 1972, ten se na předání nedostavil. Korunou tohoto dne byla slavná mše svatá celebrována o. biskupem Liškou za účasti spolubratří a mnoha věřících. Za město Příbram redemptoristy na Svaté Hoře přivítal p. Zdeněk Cikler. Také věřící projevíli velkou radost nad změnou po smutných letech, kdy se mnozí báli chodit na Svatou Horu. Jak už bylo řečeno, prvním představeným komunity na Svaté Hoře se stal P. Josef Břicháček,

druhým členem byl P. František Líkař, který působil na Svaté Hoře už v letech 1945–1950. Jako bratři nastoupili: br. Dominik Fiala a br. Jan Přimda ze Strakonic. Oba měli vřelý vztah k tomuto poutnímu místu. V dubnu 1990 rozšířil komunitu P. Jan Zemánek a v létě toho roku též P. Miroslav Sedláček.

Nedílnou součástí řeholního společenství redemptoristů se staly řádové sestry sv. Vincence z Pauly, které na Svaté Hoře velmi požehnaně působily. Měly na starost sakristii, kuchyni, prádelnu a vykonávaly i řadu jiných prací, které velmi pomáhaly nové redemptoristické komunitě. Představenou byla v té době sr. Rustika, starší rozšafná matka asi 11 spolusester. Od podzimu 1990 převzaly péči i o exerciční dům.

V dubnu 1990 svolal P. provinciál František Hurina první provinciální kapitolu po pádu komunismu na 22. května 1990 na Svatou Horu. Sjelo se 23 kněží, 2 bohoslovci a 5 bratří. Z bratislavské viceprovincie se účastnil P. Ján Janok. Na této kapitule byl zvolen nový provinciál P. Jan Zemánek a konsultory se stali: P. Josef Břicháček, P. František Hurina, P. Stanislav Skuhrovec a P. Josef Čichoň. V červnu P. Generál Juan M. Lasso de la Vega zvláštním dopisem schválil nové vedení Pražské provincie.

Ve dnech 13. až 17. února 2017 se v Bratislavě konala mimořádná kapitula, na které se sešli redemptoristi Pražské provincie a Bratislavské viceprovincie. Zásadní událostí této mimořádné kapituly bylo zrušení Pražské provincie téměř po 116 letech a Bratislavské viceprovincie. Následně však generální představený kongregace P. Michael Brehl inauguroval nově vzniklou provincii Bratislava–Praha. Při této příležitosti ve své homilii zdůraznil, že: „Redemptoristi následují Vykupitele ne jen jako pojem, ale jako osobu, která je přítomná a koná. On bude ten, kdo bude bdít nad novou provincií Bratislava – Praha. Ted' v čase své I. kapituly bude nová Provincie čelit možná nejnáročnějším výzvám a společné cestě, která se právě začíná. Redemptoristi však mohou počítat s přítomností Vykupitele a s pomocí matky ustavičné pomoci.“ Provinciálem nové provincie Bratislava – Praha byl zvolen P. Václav Hypius se sídlem v Bratislavě. Vikářem provinciála byl zvolen P. František Boldy, který působí jako administrátor ve Frýdku v České republice. Provincie Bratislava – Praha má v současné době 10 komunit. Svatá Hora, Tasovice, Frýdek, na Slovensku Bratislava – Puškinova, Bratislava – Kramáre, Kostolná – Zariečie, Banská Bystrica – Radvaň, Podolíneč, Gaboltov a Kaunas v Litvě.

V dnešní době se celá Kongregace snaží zachovávat ducha svého zakladatele a uzpůsobovat dynamismu církve. Proto se v roce 2016 v redemptoristickém centru v Pattayi (Thajsko) konala XXV. Generální kapitula Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele, která předložila celé Kongregaci novou výzvu být „Svědky Vykupitele v zraněném světě – solidarita a misie“. Tato výzva spočívá v pozvání být svědkem, v solidaritě k sobě navzájem a k chudým. Také bylo zdůrazněno, že nestačí zažít Boží milosrdenství ve vlastním životě, ale je potřebné taktéž být nástrojem milosrdenství pro ostatní.

Redemptorističtí misionáři pokračují v Alfonsově charismatu v církvi a ve společnosti. „Silní ve víře, radující se v naději, hořící láskou, hořící horlivostí, v pokoře srdce a vytrvalí v modlitbě, redemptoristé jako apoštolové a praví učedníci svatého Alfonse následují Krista Vykupitele se srdcem plným radostí

ti; odmítající sami sebe a vždy připraveni podstoupit to, co je náročné, mají účast na Kristově tajemství a hlásají je v evangelijní jednoduchosti života a jazyka, aby lidem přinesli hojné vykoupení“ (Konstituce redemptoristů, č. 20). V současnosti je na celém světě více než 5 500 redemptoristů; působí v 82 zemích na všech 5 kontinentech s pomocí mnoha mužů a žen, kteří spolupracují na jejich poslání a společně tvoří rodinu redemptoristů.

Provinciálové Pražské provincie: P. František Němec (1901–1912); P. Augustin Benda (1912–1918); P. František Mezírka (1918–1930); P. Jan Nep. Haderka (1930–1939); P. František Suchomel (1939–1950); P. Jan Jaroš (1950–1985); P. František Hurina (1985–1990); P. Jan Zemánek (1990–1996); P. Josef Groz (1996–1999); P. Jan Zemánek (1999–2002); P. Stanislav Příbyl (2002–2011); P. Josef Michalčík (2011–2017).

PROVINCIE BRATISLAVA–PRAHA

Vybral a sestavil br. Pavel Hudousek, CSsR

Malé filmové exercicie

Dějiny se opakují. Alespoň se to říká. Stejně tak příběhy lidí. Jeden od druhého se můžeme poučit. Nebo se rozdělit o radost. Záleží na tom, čeho je víc. Protože je ale mnohdy jaksi bezpečnější (Ach, ta naše odvaha!) vědět, vidět a poznat jen tak z dálky, s odstupem, než to žít na vlastní kůži, tak si povídáme a díváme se kolem sebe. Snad i proto vzniklo divadlo. Mimořádně: Co myslíte, chodili Učedníci do divadla? Mohli? A chodili by i do kina, kdyby tehdy existovalo?

Před půl rokem vznikl nápad sejít se na Svaté Hoře, v krásném sklepení si promítnout film a potom si o něm popovídat. V třítydenním rytmu v tom pokračujeme dodnes. Proč to děláme, co nám to přináší? Kupodivu to nejsou jenom ty filmy. Ty si ostatně můžeme půjčit, najít na internetu, jít na ně do kina. Co tedy? Zdá se, že je to právě ta možnost se setkat a pohovořit. Říct svůj názor, vyslovit myšlenku, zeptat se nebo třeba jenom naslouchat druhým. Vzniká tak příjemné živé společenství, které člověku pomáhá rozpouštět, co život sevřel příliš pevně do klece představ, předsudků a předpojatostí. Učíme se tak naslouchat jeden druhému, vzájemně se obohacujeme. Stáváme se učedníky, kteří spolu chodí na film. Nikdo za to nic nechce, kávu, čaj, koláč i trochu tepla dává Svatá Hora, vlídné slovo a porozumění si vyměňujeme navzájem.

Budeme rádi, když se přidáte, když se přijdete podívat aokusit. Třeba se Vám to zalíbí. Jsme otevřeni každému, jediným pravidlem je vzájemná slušnost. To přece není mnoho, co říkáte? No a co budeme hrát? Na tom se vždycky dohodneme a dáme to do ohlásek a na nástěnku vylepíme plakátek. Tak přijďte, těšíme se na Vás.

Za zakladatele, nadšence, průkopníky

Pavel Švarc, jáhen

Slavnost

Refektář, zelený čtvrtek odpoledne po poslední mši a po poslední večeři před vzkříšením, té liturgické, a stejně tak i té opravdové. Řízek i salát odpočívají v břiše a Ty, člověče, doufáš, že Ti ostatní přítomní (i pozdější čtenáři) odpustí světské zamyšlení. Tvá paní právě odešla pro kávu a malý zákusek. Sedíš v rohu pečlivě uspořádaných, pečlivě prostřených stolů. Díváš se přes celý sál směrem k ní a ke stolu s občerstvením. Maně se Ti do mysli vetře vzpomínka na krátký rozhovor s kamarádkou. Prý, proč že chodíte na tu Svatou Horu, do toho kostela. Že žijete normálně, jste slušní lidé a hříchy snad mít ani nemůžete. „Protože tam máme spoustu kamarádů a dobrých známých,“ začal jsi tehdy opatrně, aby Tvé řeči porozuměla. K dalšímu ses už ale nedostal. „Aha, tak to my zase chodíme do Simony,“ vstoupí s vehemencí sobě vlastní do Tvého vysvětlování, a Ty pochopíš, že víc říkat nemá cenu. Každý máte někde nějaké kamarády, to je společné a pro tento moment to stačí.

Rozhlédneš se. Své kamarády a známé vidíš všude kolem. A zdaleka ne všechny, v bazilice i mimo ni se setkáváš ještě s řadou dalších. Vídáš ty fajn lidi a jen tak sám pro sebe pokračuješ v tom tehdejší rozhovoru. „...Protože jsou prima. Máme společnou řeč, vyznáváme stejné nebo alespoň podobné hodnoty. A hlavně: Každý doslova každický každý z nich se dělí o to nejlepší, co umí. Přiloží ruku k dílu, poradí, pomůže, vyslechne druhého, usměje se na něj, hezky se spolu pozdraví. Někdo vidí kostel jako barokní nádheru, řady lavic naplněných zkroušenými lidmi a kněze dštícího příkazy a zákazy. Jeho věc. Jiní, ti znalejší, tuší, že ne všechno se dá koupit a že se o kostel stará spousta lidí, že někdo nosí květiny na výzdobu, jiný zpívá, další hraje. Že jsou šikovní, kteří uklidí, zametou, vysají, vyperou a spraví plátna, roucha, ty pověstné šatičky Panny Marie, ještě jiní, kdož se postarají v zimě o sněh a teplo, v létě o trávu, kdož to umí všechno dát do kalendáře, naplánovat a zorganizovat, domluvit, a další a další, kteří každé Vánoce postaví obrovský strom uvnitř baziliky, kdo pravidelně jezdí a vozí lidi...“ Ani je všechny vyjmenovat neumíš. Jedno víš ale jisto jistě: vážíš si jich, je Ti s nimi dobře, máš je rád.

No jo, copak tohle jde říct člověku, který zatím ještě to štěstí neměl? Jak vysvětlit, jak sdělit pocit? Copak byste řekli Vy, kdyby se Vás někdo ptal, proč chodíte na Svatou Horu?

Pavel Švarc, jáhen

Opravy na Svaté Hoře

Co se podařilo

■ V polovině března byla úspěšně dokončena další etapa čištění a restaurování stropu a stěn baziliky, a to v hlavní lodi. V rámci restaurátorských prací došlo i k domodelování poškozené štukové výzdoby, včetně doplnění chybějícího parátku u Fénixe. Další etapa čištění a restaurování vnitřku baziliky by měla být zahájena v lednu příštího roku.

Co nám leží na srdci

■ V září loňského roku jsme již potřetí žádali na Středočeském kraji o zařazení do Programu záchrany architektonického dědictví kvůli obnově Svatohorské studánky a potřetí jsme neuspěli. Projektová dokumentace je kompletní. Podle propočtů z konce minulého roku bude potřebné nashromáždit sumu 3 mil. Kč. Sami nejsme schopni opravit historicky významný objekt, který řadu let zeje prázdnotou. Letos jistě budeme žádat opět, abychom pak byli schopni dosáhnout na dotace.

■ Další plán, kterého se nevzdáváme, se týká cesty podél krámků k bezbariérovému parkovišti u Březnické brány a dále směrem od Březnické brány za roh Březnické kaple, kde se svažuje ke krápníkové kapli Máří Magdalény a Svatohorským schodům. Stav cesty i parkoviště je katastrofální. Rozmýšlíme o vydláždění celé cesty s bezbariérovým parkovištěm. K tomu ovšem bude potřebné získat finanční prostředky z případných dotací a v první řadě svolení příslušných úřadů. Stále doufáme, že se podaří nalézt projektanta, který by návrh cesty s parkovištěm vypracoval sponzorsky nebo za přátelskou cenu.

■ Rádi bychom provedli potřebné natření šindelových střech ambítů a baziliky. Učinili jsme poptávku do různých firem a na základě cenových nabídek budeme pokračovat v záměru.

Plánů je stále mnoho. Prosím Vás o pomoc našemu společnému vzácnému poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram. Kontakt pro sponzory je basilica@svata-hora.cz. Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá.

P. David Horáček, CSsR

Co připravujeme

■ Připravujeme se na další vymazávání a opravu spár na schodištích k bazilice. Vloni jsme svépomocně opravili západní a severní schodiště a letos nás čeká východní strana od Pražské brány ke Korunovační kapli. Pro další sezónu pak zůstane strana jižní. Každý dar na nákup materiálu je vítán.

Zprávy ze Svaté Hory

- 2. března jsme vstoupili do **postního období**. Návtěvnost bohoslužeb Popeleční středy byla tradičně vysoká.
- Od pátku 4. března jsme v exercičním domě poskytli **ubytování a stravování prvním uprchlíkům z Ukra-**

jiny. Celkem jsme nabídli 12 míst v exercičním domě a dalších 8 míst v klášteře redemptoristů. Do konce května jsme průběžně poskytli dočasné přístřeší a jídlo čtyřem desítkám lidí ve věku od 2 do 86 let. Ke konci května máme ubytovaných 8 osob.

- Ve středu 9. března se v barokním refektáři konala **třetí přednáška z cyklu Lidé ze svatohorských vín**, spojená s ochutnávkou. Tentokrát se PhDr. Věra Smolová zaměřila na osobnosti Leopolda I. a Matouše Ferdinanda Sobka.
- O druhé postní neděli 13. března doprovázela mše svatá v 9.00 a v 11.00 plzeňská Schola Cantorum Pilsensis **gregoriánským chorálem**.
- Od pondělí 14. března do středy 16. března se bohoslužby konaly v kapli redemptoristů v budově proboštství. V bazilice mezitím probíhala **demontáž lešení** po úspěšně skončené další etapě čištění štuků a výmalby.
- Ve středu 16. března se v 18.00 konala první **schůzka k přípravě na birmování**. Přípravu povede P. David Horáček, CSsR, a přihlásilo se 11 zájemců. Birmování na slavnost Ježíše Krista Krále udělí pomocný biskup pražský Mons. Václav Malý.
- V pátek 18. března byla **pobožnost křížové cesty** v bazilice provázena varhanní hudbou Radka Rejška na motivy postních písní. Celá událost se stala velmi silným prožitkem.
- **Malé filmové exercicie** nabídly v sobotu 19. března ve svatohorském sklepení film Sedmikrásky a následnou diskusi moderovanou jáhnem Pavlem Švarcem.
- Ve středu 23. března zde **natáčel Český rozhlas** rozhovor s vedoucí průvodcovské služby paní Martinou Jechortovou.
- Na **slavnost Zvěstování Páně**, v pátek 25. března, jsme se při mši svatě v 17.00 připojili k zasvěcení Ruska a Ukrajiny Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.
- V sobotu 26. března jsme prožili **Postní duchovní obnovu**, kterou vedl P. Ivan Kudláček, farář z Mnichovic. Přes internet s námi bylo spojeno na 400 sledujících a v bazilice se sešla řada lidí, kteří si otce Ivana pamatují z doby, kdy byl na Svaté Hoře kaplanem. Duchovní obnovu zakončil **koncert studentů hry na varhany** z konzervatoře v Českých Budějovicích a ze ZUŠ v Příbrami.
- Ve čtvrtek 31. března navštívili Svatou Horu **zástupci TV Noe** P. Leoš Ryška a pan Petr Kudela. Nabídli jsme jim putování kopie milostné sošky Panny Marie ze Svaté Hory do kaple studia Telepace.
- V pátek 1. dubna se konala v bazilice **další netradiční křížová cesta** na texty Žalmu 72 s hudbou Pavla Šmolíka. Hudba vznikla před lety pro Noc kostelů. Texty k zastavením připravil P. David Horáček, CSsR.
- 2. dubna jsme při **malých filmových exerciciích** ve svatohorském sklepení zhlédli film Totem vlka. Diskusi pak vedl jáhen Pavel Švarc, který malé filmové

exercicie pečlivě připravuje na celý rok.

- V neděli 3. dubna se v ambitech konala **aukce domácích pekařských a cukrářských výrobků**, nazvaná Postní koláč. Výtěžek činil 11 322 Kč. Ty jsou určeny k platbě našeho podílu k opravě dalších soch na ambitech.
- **Čtvrtá přednáška z cyklu Lidé ze svatohorských vín** se konala ve středu 6. dubna. Na programu byl Johann Rudolf Sporck.
- Rovněž ve středu 6. dubna ve večerních hodinách probíhalo v bazilice **natáčení CD** Vepřekova smíšeného sboru z Příbrami.
- V pátek 8. dubna odcestoval ze Svaté Hory P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR, do Tasovic, kde vedl v sobotu 9. dubna **postní duchovní obnovu**.
- V úterý svatého týdne 12. dubna přijel **Mons. Josef Žák** a byl po celý den v bazilice k dispozici ke zpovídání. Jeho službu využila celá řada věřících.
- Na Zelený čtvrtek po mši svatě se opět po několika letech mohla konat **společná večeře zaměstnanců a dobrovolníků** ze Svaté Hory. V refektáři proboštství nás bylo kolem padesáti.
- Při velikonoční vigílii na Bílou sobotu přijalo **šest dospělých iniciační svátosti**.
- Na Boží Hod Velikonoční při mši svatě v 11.00 přistoupila poprvé ke **svatému přijímání jedna dospělá studentka**.
- Na Velikonoční pondělí 18. dubna se v 17.00 v bazilice konal **Velikonoční koncert Matice svatohorské**. Na vybrané biblické texty, které přednášel P. David Horáček, CSsR, improvizoval na varhany svatohorský regenschori Pavel Šmolík. Koncert se těšil velkému uznání přítomných.
- V neděli 24. dubna k nám letos poprvé zavítali **poutníci ze slovenskou katolickou televizí Tv Lux**. Poutníky doprovázené vdp. Jurajom Drobným vítal v 9.00 u Mariánského sloupu P. David Horáček, CSsR. Po přivítání absolvovali prohlídku areálu, mši svatou v bazilice v 11.00, oběd v refektáři a ve 14.00 varhanní koncert. Poté odjeli na Klokoty.
- Ve středu 27. dubna jsme při mši svatě v 17.00 přivítali **poutníky z Plánice** s jejich knězem P. Pavlem Vrbenským.
- V pátek 29. dubna jsme při mši svatě v 17.00 přivítali **poutníky z Markovic** se dvěma kněžími.
- Od pátku 29. dubna 18.00 do soboty 30. dubna 17.00 se v bazilice konalo **souvislé čtení a naslouchání celého Nového zákona**. Během celé události se u ambonu vystřídal několik desítek čtenářů z různých farností.
- **Malé filmové exercicie** přinesly v sobotu 30. dubna

Vítězka výtvarné soutěže pro děti

promítání filmu Křižáček. Program s diskusí vedl jáhen Pavel Švarc.

- ☐ **První koncert pátého ročníku Nedělních varhaních půlhodinek vyšel** na neděli 1. května. Interpretem byl renomovaný polský varhaník Krzysztof Urbaniak. Celkem se letos uskuteční 21 koncertů českých i zahraničních varhaníků.
- ☐ **Poslední přednáška PhDr. Věry Smolové** z cyklu Lidé ze svatohorských vín se konala ve středu 4. května a zaměřena byla na osobnost Jáchyma Čejky z Olbramovic.
- ☐ **21. arcidiecézní pouť za duchovní povolání** se konala v sobotu 7. května. Hlavní mši svatou v 11.30 celebroidal u Korunovačnického oltáře kardinál Dominik Duka spolu s pomocnými biskupy Zdenkem Wasserbauerem a Václavem Malým. Na tuto pouť přicestovalo mnoho poutníků s kněžími z různých farností naší arcidiecéze, ale i z jiných diecézí.
- ☐ V neděli 8. května přivítal P. Jozef Novák, CSsR, **autobus poutníků z Tv Lux**. Dále jsme v tento den přivítali **40 poutníků od františkánů** z Plzně s jejich knězem. Mše svatá v 11.00 tak byla venku u Korunovačnického oltáře, a to kvůli velkému počtu účastníků.
- ☐ 13. května v pátek přicestovalo **30 poutníků s vlastním knězem z Německa**. V 11.00 slavili mši svatou v bazilice. P. David Horáček, CSsR, jim požehnal s milostnou soškou Panny Marie Svatohorské.
- ☐ V sobotu 14. května se v 10.30 konala **pouť bývalých příslušníků PTP**. Bohužel účast byla do 5 osob. Mši

svatou celebroidal P. Jan Kuník, CSsR.

- ☐ V sobotu 14. května odpoledne slavili u Korunovačnického oltáře mši svatou **poutníci františkáni** s otcem Šebestiánem.
- ☐ 15. května přijel **autobus poutníků TV Lux** s otcem Mariánem Běrem. Víťal je a mši svatou v 11.00 slavil P. Jozef Novák, CSsR. Naše varhanice Ivana Kylarová zahrála při mši svaté jako malé překvapení i slovenskou mariánskou píseň.
- ☐ Dlouholetá svatohorská varhanice **Jana Krmáškova a její muž Libor Krmásek oslavili 70 let života**. V sobotu 21. května při mši svaté v 10.00 tak s dětmi, vnoučaty a nejbližší rodinou děkovali za dar života. Kromě svatohorských redemptoristů přijel také P. Stanislav Příbyl, CSsR, a P. František Boldy, CSsR. Sešlost čítala 50 osob.
- ☐ V sobotu 21. května k nám zavítali **pěší poutníci z Bavorska** s vlastním knězem. Mši svatou ve 14.00 slavili u Korunovačnického oltáře.
- ☐ **Poutovní kopie milostné sošky Panny Marie Svatohorské se vydala na další pouť**. Tentokrát ji ze Svaté Hory odvezl v sobotu 21. května odpoledne P. František Boldy, CSsR, do Frýdku. V pondělí 23. května s ní pak docestoval do ostravského studia Telepace, kde slavil v poledne mši svatou. Panna Maria Svatohorská zůstane v kapli televize celý týden. Poté bude ve farnosti ve Frýdku.
- ☐ O šesté velikonoční neděli 22. května doprovázela mše svatá v 9.00 a 11.00 **gregoriánským chorálem** Schola Cantorum Pilsensis.
- ☐ V neděli 22. května dopoledne se ze Svaté Hory vydala skupina mladých spolu s P. Jozefem Novákem, CSsR, na **pěší pouť do Třebeska**. Cestou tam a zpět ušli 25 kilometrů.
- ☐ V neděli 22. května dopoledne se u Korunovačnického oltáře konala **modlitba s ranními chválami**. Organizoval ji P. Miroslav Verčimák, administrátor farnosti sv. Jakuba Staršího v Praze - Petrovicích. Sešlo se 135 převážně mladých lidí a několik kněží různých národností (Slovensko, Slovinsko, Maďarsko, Čechy). Zněla i hudba. To byl řev!

ještě proběhne:

- 24. května – HFAD koncert
- 25. května – poutníci Polsko
- 27. – 30. května YMCA Familia, z Fortny nebo od praž. Jezulátka
- 27. května – křesť. senioři Žďár nad Sázavou na mši v 7.00
- 27. května – předávání vysvědčení v refektáři – Gymnázium pod Svatou Horou
- 27. května – adorace s chválami – příbramská mládež
- 28. května – pouť Matice

Přednáška v refektáři kláštera

- 28. května – orelská pouť
- 28. května – malé filmové exercicie
- 29. května – přenos 9.00 do ČRo
- 29. května – závěr pěší pouti Mladá Vožice
- 29. května – pouť TV Lux
- 31. května – výjezdní zasedání kněží vikariátu Písek???
- 31. května – zvonění zvonů, příp. důlní katastrofy, 130 obětí

Z oslav 30. výročí založení Charity

Zajímavá kniha

pro vás vybrala Marie Lachmanová

Následovat člověka do Božího království, Opatrný Dominik Prameny a meandry křesťanské etiky

Kniha chce ukázat, jak křesťanská etika vyrůstá z bible a jaké obtíže při tom musí překonávat. Nastiňuje dějinný vývoj křesťanských mravů. A konečně se věnuje i hlavním tématům katolické etiky, jako je svědomí, přirozený zákon, morální skutek, hřích nebo odpuštění. U jednotlivých témat sleduje vývoj nauky v dějinách, protože i dějiny jsou místem teologického poznání. Velký prostor je věnován samotným dějinám morální teologie, což je oblast často opomíjená.

Nakladatel Pavel Mervart, 2022

Bílá Voda, Tučková Kateřina

Dlouho očekávaný přelomový román o ženách, víře a zlu. Bílá Voda. Takto poeticky se jmenuje pustá vesnice skrytá ve stínu pohraničních hor, kam kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. Právě sem o několik století později přijíždí Lena Lagnerová, aby se tu skryla před svou minulostí, která ji přivedla na pokraj sebevraždy. Namísto kláštera s početnou řeholní komunitou tu však najde pouze několik řádových sester, vedených svěráznou řeholnicí Evaristou. Ta přišla do Bílé Vody o poslední zářijové noci roku 1950, kdy komunistický režim zosobněný démonickým páterem Plojharem odvlékl v rámci Akce R všechny řádové sestry do sběrných klášterů. K této knize je třeba přikoupit i čas, nejde odložit.

HOST - vydavatelství, s.r.o., 2022

Misál pro děti, Sophie de Mullenheimová Když mši rozumíš, tak se nenudíš!

Misál pro děti ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápou, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručné vysvětlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksové postavičky Tomáš a Sofie: vysvětlí dětem i takové věci, které nevědí ani jejich rodiče! Pečlivé pročtení misálu může vysoce pozvednout zájem o bohoslužby nejen u dětí, ale hlavně u dospělých. A není to myšleno jako vtip.

Nakladatelství Paulínky s.r.o., 2022

Odvaha milovat, Carlo Maria Martini Duchovní cvičení s apoštolem Petrem

Úvahy známé osobnosti katolické církve o víře a zrání na křesťanské duchovní cestě. Křesťanská víra není něco předem daného či triviálního. Je to cesta naslouchání Bohu a zároveň vědomé rozhodnutí. Víru doprovázejí pochybnosti, rozpaky, chyby i křehkost. Víra je i odvahou udělat krok do neznáma a riskovat. Kardinál Martini ukazuje na apoštola Petrovi, jak mocná a zároveň křehká může víra být. Tak jako Petr následujeme a milujeme Ježíše – a stejně jako on si mnohdy nevíme rady, jsme zkrouteni nebo bojujeme s „ateistou v nás“. Síla víry je v tom, že zapojuje celého člověka – naše srdce, mysl i ducha. Knižka, napsaná formou biblické meditace pro účely duchovních cvičení, je určena zejména těm, kdo v církvi vedou druhé – kněží, jáhnů a dalším osobám působícím v pastorační – aby si stále připomínali jediný zdroj své víry: Ježíše Krista ukřižovaného a vzkříšeného.

Karmelitánské nakladatelství, 2022

Žena ať v církvi promluví, Jančařík Zdeněk

Přestože se během pontifikátu papeže Františka mluví častěji o větší roli žen v církvi a ženy se dostávají dokonce do řídicích rolí v některých vatikánských nebo jiných církevních úřadech, stále existují tabu, která jsou pro současnou římskokatolickou církev nepřekročitelná a nedotknutelná: hlásání evangelia (kazatelská služba) při liturgii, udělování některých svátostí ženami v prostředích, kam se muži přirozeně nedostanou nebo v nich nejsou přítomni (hospice, zdravotní zařízení, domy s pečovatelskou službou), ale také třeba jen přítomnost žen na kněžských radách, v biskupských grémiích, v ekonomických úřadech apod. Žena je dnes v západní církvi převážně odsunuta do role naslouchající, poslušné, modlící se a o ničem nerozhodující, skromné „služebnice“. V dlouhém příběhu církve měly však ženy často mimořádně silné postavení, kterého dosáhly takřkajíc na vlastní pěst a vlastními schopnostmi. Řada „silných“ žen začíná první apoštolkou Máří Magdalenou a ženami, které „chodily“ s Ježíšem, ale pokračuje velkými postavami starověku (sv. Helena), středověku (sv. Klára, Kateřina Sienská, Brigita Švédská, Jana z Arku) – a novověku (Terezie z Avily, Terezie z Lisieux, Edita Stein). Zvláštní roli mají v nové době duchovní průkopnice, z nichž některé ani nepřijaly křest, ale svým osobitým přístupem k Bohu a svou přímočarou spiritualitou vyhloubily mimořádně silnou brázdu. Kniha komentuje silné a inspirativní momenty ze života těchto žen a vytváří mozaiku příběhů a osudů, které by měly podpořit „teologii silného ženství“ v církvi.

Nakladatelství PORTÁL, s.r.o., 2022

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2022

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
7. 7.–10. 7.	Exercicie „Matouš I.“	P. David Vopřada	3 050 Kč
11. 7.–15. 7.	Exercicie v mlčení „Jak prohloubit lásku ke Kristu“	P. Angelo Scarano	3 700 Kč
18. 7.–22. 7.	Exercicie „Boží slovo jako základ našich plánů a životních rozhodnutí“	P. Josef Michalčík, CSsR	3 700 Kč
1. 8.–5. 8.	Exercicie „Píseň písní – Boží blízkost“	Václav Čáp	3 700 Kč
19. 9.–23. 9.	Exercicie „Kázání na hoře“	P. Petr Beneš, CSsR	3 700 Kč
26. 9.–30. 9.	Exercicie „Kráčej životem s Marií“	P. Josef Michalčík, CSsR	3 700 Kč
6. 10.–9. 10.	Exercicie pro seniory	Mons. Aleš Opatrný	3 050 Kč
10. 10.–15. 10.	Exercicie „Výbraná témata z dějin spásy v duch. životě křesťana“	P. Vít Uher	4 550 Kč
16. 10.–22. 10.	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	5 400 Kč
13. 11.–19. 11.	Exercicie pro kněze	P. Jan Szkandera	5 400 Kč
1. 12.–4. 12.	Ikopisecký kurz, info: DamianM@seznam.cz	p. Martin Damian	6 050 Kč
8. 12.–11. 12.	Exercicie „Síla naslouchání (Duchu svatému)“	Václav Čáp	3 050 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večeri v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů.

Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex_dum@svata-hora.cz, případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

4. 6. **Řeckokatolická pout'**. Zpovídání od 9.00, modlitba posv. růžence v 9.30, Sv. liturgie v 10.30 u Korunovačního oltáře, ve 14.00 mariánský akathist.
5. 6. **Slavnost Sestlání Ducha Svatého**. Zásvěcený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
- Open air koncert „Od klasiky po ragtime“ z děl amerických skladatelů ovlivněných A. Dvořákem na svatohorské náměstí v 19.00.
10. 6. **Noc kostelů**. Tradiční „večer otevřených chrámů“. Prohlídky, koncerty, výstavy.
16. 6. **Slavnost Těla a Krve Páně**. Doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
19. 6. **Oslava Božího Těla**. Po mši sv. v 9.00 následuje eucharistický průvod. Ostatní mše sv. z 12. neděle v mezidobí v 7.30, 11.00 a 15.30.
24. 6. **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**. Možnost získat plnomocné odpustky.
25. 6. **Korunovace – vigilie**. Mše sv. v 19.30. Hudba: J. Syřůček: Missa coronata. Následuje světelný průvod. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00. Možnost získání plnomocných odpustků.
26. 6. **290. výročí Korunovace (1732)**. Hlavní mše sv. v 9.00. Hudba: Ch. Gounod – Messe solennelle (Příbram. filharmonie, spojené pěv. sbory). Následuje průvod s mil. soškou. Ostatní mše sv. jako v neděli (v 11.00 tichá). Po odpolední mši sv. zpívány nešpory. Možnost získání plnomocných odpustků.
27. 6. **Památka P. Marie**. Matky ustavičné pomoci. Její úctu šíří redemptoristé po celém světě. Současné Památka bl. ukrajinských mučedníků, redemptoristů.
29. 6. **Slavnost Sv. Petra a Pavla**, doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
30. 6. **Památka Bl. Genara Samelliho**, CSsR. Právník, duchovní spisovatel, bojoval proti šíření prostituce a nadměrnému zatěžování dětí prací.
5. 7. **Slavnost Sv. Cyrila a Metoděje**. Doporučený svátek.
17. 7. **Slavnost Nejsvětějšího Vykupitele**. Titulární slavnost kongregace redemptoristů.
22. 7. **Památka Sv. Máří Magdaleny**. Mše sv. v 9.00 a v 17.00 v krápníkové kapli sv. Máří Magdaleny.
1. 8. **Slavnost Sv. Alfonse Maria de Liguori**, CSsR, zakladatele redemptoristů. Možnost získat plnomocné odpustky. Při mši sv. v 17.00 obnovují svatohorští redemptoristé řeholní sliby.
5. 8. **Pout' nemocných a zdravotně postižených**. Mše sv. v 10.00 s udělováním svátosti pomazání nemocných.
15. 8. **Slavnost Nanebevzetí P. Marie**. Doporučený svátek.
20. 8. **Poutní slavnost - vigilie**. Možnost získat plnomocné odpustky. Po mši sv. v 19.30 následuje světelný průvod. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
21. 8. **Poutní slavnost. Hlavní mše sv. v 9.00**. Hudba při mši: St. Jelinek - Mešní proprium. Ostatní bohoslužby jako v neděli. Možnost získat plnomocné odpustky.
25. 8. **Památka Bl. Metoděje Dominika Trčky**, CSsR. První řeckokatolický viceprovinciál na Slovensku, zemřel na následky mučení v Leopoldovské věznici.
27. 8. **Slavnost 349. výročí posvěcení baziliky (1673)**. Možnost získat plnomocné odpustky.
3. 9. **Pout' bývalých i současných svatohorských vokalistů, trubců a ministrantů v 9.00**. Ostatní mše sv. v 7.00 a 17.00.
10. 9. **Příbramská svatohorská šalmaj** - historická slavnost na svatohorském náměstí od 10.00 do 23.00. Současně Běh hasičů do svatohorských schodů. Pořádá Sbor dobrovolných hasičů Březové Hory.
17. 9. **Svatohorský Downtown**. Závod ve sjezdu na kolech ze Svaté Hory do města Příbram. V průběhu konání akce bude částečně omezen vjezd na Sv. Horu. Pro pěší vstup neomezen.
26. 9. **Památka Bl. Kašpara Stangassingera**, CSsR. Vychovatel mládeže, působil v Německu, zemřel v 28 letech.
28. 9. **Slavnost Sv. Václava**, doporučený svátek. Den věži a rozhleden.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle Areál otevřen 6.30–17.00

Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši svatě je požehnání milostnou soškou a její uctívání

Růženec v 15.00 (v postní době Křížová cesta od 14.45)

Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky. Po odpolední mši svatě jsou zpívané nešpory

Pondělí–sobota Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Růženec v 16.30 (v pátek v postní době Křížová cesta od 16.15)

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace

V pátek Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou,

e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii

V květnu Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí

Svátost smíření Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Schody Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)

Úřední hodiny farního úřadu

Pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,

e-mail: prohlidka@svata-hora.cz, e-shop: svata-hora.cz/internetovy-obchod.

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • pondělí–sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

Prohlídka areálu s koncertem

Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem,

po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.

Prohlídka nové expozice muzea

Každý den v otevírací době prodejny.

Prohlídka nově zrekonstruovaných sklepních prostor a zvonice

Prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.

Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

**Za dne ať Hospodin dává
svou milost,
celou noc mu budu zpívat
a chválit ho.**

Srov. Ž 42,9

Motto letošní noci kostelů

Historická momentka z božetělového průvodu ambitem